

[Glistrup]

blive ved med at lytte til hr. Lykketofts tomhedssnak om disse spørgsmål. Nu må vi gå i gang med at få lettet skatterne. Og midlet dertil er først og fremmest at få færre af dem, der generer de mennesker, som tager skattelettelsen i deres egen hånd, nemlig skattebureaukraterne.

Hvad ville der f.eks. ske, hvis man bevilgede skatteministeren yderligere 233 mia. kr. til hans skattebureaukrati? Så ville der højst sandsynligt ske det, at de mennesker kunne inddrive en yderligere skat på 1,5 mia. kr. eller sådan noget lignende. Og så vil hr. Stavad og fru Benedicte Federspiel, som vi så i fjernsynet i lørdags i bagstræbspanelet, som Georg Metz har sammensat, komme og sige: Jamen så tjener samfundet jo 1 1/4 mia. kr. Vel gør det ej; samfundet bliver væsentlig fattigere ved den operation.

For det første er udgifter på 233 mia. kr. bevilget til, at skatteministeren yderligere kan forøge sit vanvidsbureaukrati inden for skatteområdet, noget, der afføder udgifter inden for det private erhvervsliv til ting, der kunne bruges til noget bedre. En ganske fortrinlig førstehåndsgennemgang af realiteterne vil man kunne læse i Skattepolitisk Oversigt for indeværende år, 1990, s. 101-112. Der vil man kunne se, hvor meget der forvoldes af ekstra udgifter.

Men værst af alt: Hvis vi i den situation, Danmark befinder sig i, flytter 1 1/2 mia. kr. fra private investeringer, privat produktion, privat indsats til fortabelsens område med de helt umættelige offentlige kasser – der er ikke grænser for, hvad kulturministeren, undervisningsministeren, udenrigsministeren, og hvad de ellers hedder, kan sluge ind af penge – sker der ikke nogen som helst skattnedsættelse, fordi den såkaldt uærlige skatteyder kommer til at betale noget mere i skat. Der sker noget mere offentligt ødsleri. Det er den eneste virkning, man overhovedet får ud af den funktion.

Derfor vil det ikke lette på skattekaos at ansætte nogle flere og udvide skattebureaukratiet. Det er alt for stort i forvejen. Skrot den umulige mølle og gå ud og bestil noget fornuftigt i stedet for at være skatteminister!

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det bliver mere og mere bemærkelsesværdigt at lytte til hr. Glistrup og til skatteministe-

ren, for de siger meget langt det samme. Hr. Glistrup har den prisværdige egenskab, at han siger det klart, direkte, tydeligt, så ingen er i tvivl om, hvad han mener, hvor skatteministeren enten undviger eller taler mere sort. Men jeg kan i hvert fald konstatere, at hr. Glistrups råd til skatteministeren om at give ufinansierede skattelettelser har skatteministeren i stor stil allerede benyttet sig af med formueskattelettelser, lettelser i forbindelse med generationsskifter med udsættelse af skattebyrden i tusinde generationer osv.

Derfor kan vi da også konstatere, at da skatteministeren blev skatteminister, var der nogenlunde balance på statsfinanserne, mens der nu også i år forventes et underskud et eller andet sted mellem 20 og 30 mia. kr. Det råd er altså fulgt af skatteministeren.

I øvrigt lyttede jeg mig til, at hr. Glistrup nærmest roste skatteministeren for at have skabt kaos på skatteområdet, for at føre en politik, der betyder, at vi ikke får en ordentlig ligning og en ordentlig kontrol. For hr. Glistrup mener, at skattesnyderi er samfundsgavnligt, fordi pengene så bliver i borgernes lommer.

Derfor kan man gøre den konstatering, at det flertal, som skatteministeren bygger forvaltningen af sin politik på, hviler på et flertal, hvor hr. Glistrup er enig med os andre om konsekvenserne, men mener, at konsekvenserne er fornuftige og sunde, hvor vi andre mener, de er ødelæggende både for folks retssikkerhed og for tilliden til en offentlig sektor og den måde, den finansieres på.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal med det samme udløse spændingen og sige, at Det Radikale Venstre under ingen omstændigheder kan stemme for den foreslåede dagsorden. Det ville vi heller ikke have kunnet, hvis vi havde været ubundet af regeringssamarbejdet. Jeg synes, det er en dårlig dagsorden. Den indeholder en række udokumenterede påstande, der har karakter af et paradedorslag.

Det er i orden, at man rejser en debat for debattens skyld – det kan der være megen fornuft og god mening i – men jeg synes ikke, at denne dagsorden er velegnet til at give en fornuftig debat. Jeg synes, man blander forskellige forhold sammen i dagsordenen; man sammenblander således lovgivers ansvar med ministeransvar.